

برایی بستم شهر بور

و به خاک داد دگان

هر جنگ در بازار بورس

ک مخنوں

از پیش از نشانه های نیستند مخصوص است و خوبی را خوبی است

و غرام آدمیانی

عاشق

سلمان امین

ن لکلی ب لک نیایه شاه نیچ نموده لد ع ریل آصفه

بندی تری کاری دنیا

و کارهای بندی

۱۳۷۱

تصویر ۰۰۴۶-۰۷

۷-۷۰-۹۷۸۲-۲۷۹-۸۷۸

شیر میلکان

آموزش و پرورش استان فارس

۰۷۰-۷۷۹۹

sh.milkan@fesm.ac.ir

sh.milkan.w^{ww}

فهرست

- این است هنر جنگ. ۹
مراقب زاغه مهمات خود باشید. ۱۳
آرام در بحبوحه پیکار. ۱۷
از دستورات اطاعت کنید؛ از دستورات سرپیچی کنید. ۲۱
حملات تلافی جویانه را کنار بگذارید. ۲۵
بازگشت از بیراهه. ۲۹
جنگجوی همیشه پیروز نباشد. ۳۳
پنج عامل شکست. ۳۷
پیشگویی غدن. ۴۱
پیوسته در حرکت. ۴۵
تجربه بیندازید. ۴۹
مثل شوای جان در دامنه کوه چانگ. ۵۳
تواننا بود هر که دانا بود؟! ۵۷
جسور باشید. ۶۱
خود را رویین تن کنید. ۶۵
نظم در میانه آشوب. ۶۹
نه شتاب، نه درنگ. ۷۳
بی خیال پول. ۷۷
در هر زمینی نجنگید. ۸۱
سریع ترین، بهترین. ۸۵
خدوتان را مطالعه کنید. ۸۹
گاهی باید سپر بیندازید. ۹۳

دولتش. پس از این مدتی که ملک را نشانید و براحتی هدایت کرد، همچنان که از این طریق
پس از آنکه مملکتی ملک را بین خود و ملک داشت، ملک میگفت که «آنکه ملک را بین خود
و ملک داشت آنست که ملک را بین خود و ملک داشت»؛ این عبارت «آنکه» تبعیت
برخواهد از مفهومی است که در ملکیتی مملکتی همانند است، ولکن مفهومیت
آنکه ملک را بین خود و ملک داشت از مفهومیت ملکیتی مملکتی نیست. لذا میتوان
دانست که مفهومیت مملکتی ملک را بین خود و ملک داشت از مفهومیت مملکتی

۱

این است هنر جنگ

ستجش و دانش پیش از هر اقدام؛ این است هنر
جنگ.

قرن‌ها پیش از این یک ژنرال میدان دیده‌ی جنگی دیدگاه‌های خود را در مورد
آئین نبرد در قالب رساله‌ی کوچکی گرد می‌آورد. او این رساله را به پادشاه وقت
پیشکش می‌کند تا شاید در پیکارهای پیش روی کشور گره‌گشای مشکلات و
مصالح نبرد باشد. اثر درخشان ژنرال سانزو^۱ از آن تاریخ تابه‌حال بارها بارها
به زبان‌های مختلف به چاپ رسیده است. شوریختانه جنایت‌کاران بسیاری در
طول تاریخ با استفاده از آرای این کتاب جنگ‌های بسیاری برافروخته‌اند و
ویرانی‌های بی‌شماری روی دست بشر گذاشته‌اند. مشهور است که هیتلر،
استالین، موسولینی و مانو از مشتری‌های پروپاگندا کتاب این فرمانده جنگی
روزگار باستان بوده‌اند؛ کتاب مستطاب هنر جنگ.

هنر جنگ مجموعه‌ی فشرده‌ای از تاکتیک‌ها و تکنیک‌های جنگی است که در
سیزده فصل تدوین شده است. این اولین دست‌نوشته‌ی تاریخی در مورد آموزش
فنون نبرد نیست؛ اما بی‌تردید مشهورترین، محبوب‌ترین و مهم‌ترین آن‌هاست.
نکته‌ی منحصر به‌فرد این کتاب اما رویکرد روان‌شناسی و مردم‌شناسانه‌ی سان
زو است. در هم‌تینین استراتژی‌های نبرد با نگاهی به پیچیدگی‌های روحی و

خسته و بی سلاح به مصاف بازار می رفتم و هر بار دست خالی تراز گذشته بازمی گشتم. در دوره‌ای چندساله حرکت بی نظم و پریشان قیمت‌ها من را به نبرد می طلبید و من، پریشان و عصبی، تیرهای ترکش خود را بی رمق به سمت آن پرتاب می کردم. تیرهایی که درواقع همه‌ی سرمایه‌ی ارزشمند من بود. البته نیاز به گفتن ندارد که هیچ گاه هم چنان که باید، به هدف اصابت نمی کرد. به خیال خود داشتم با دشمن رو بپرسیم چند یکم؛ اما امروز به خوبی می دانم که نام این تلاش‌های سرگردان و آشفته هرچه بود، «جنگ» نبود.

در واقع، من بی آن که بدانم، به دادوستد اعتیاد پیدا کرده بودم. خریدوفروش‌های بی برنامه و هیجانی مثل افیون، انگار روانم را آرام‌تر می کرد. من فرماندهی بودم که به جای دستیابی به پیروزی، عاشق اردوکشی‌های دراز‌مدت و لشکرکشی‌های فرساینده شده است. بعدها که با نگاهی سیستماتیک روند معاملاتی ام بهبود پیدا کرد و آرام‌آرام پول‌های از دست رفته ام را از بازار پس گرفتم، توانستم حال و روز دوران ناکامی ام را ارزیابی و دلایل شکست‌های پی درپی ام را کشف کنم. آن وقت تازه حس کردم که دستیابی به موفقیت در بازارهای سرمایه تا چه حد آسان و تا چه اندازه دور از دسترس است. عجیب بود وقتی می دیدم که به چه سادگی‌ای می توانستم خودم را از شر زیان‌های گشته خلاص کنم و عجیب‌تر این بود که چرا هرگز از پسش برنمی آمدم.

راه‌هایی که در آن روزها کار من را به باخت و ناکامی می کشاند، به نظرم کاملاً شخصی می آمد. فکر می کردم دارم در مسیری راه می روم که هیچ مسافر دیگری از آن عبور نمی کند؛ اما به تدریج متوجه شدم که اصول بنیادین پیروزی و شکست در بازار درست مثل فتح میدان‌های نبرد به طرز اعجاب‌آوری محدود و به شکل بی رحمانه‌ای اثرگذارند. دانستن این نکته‌ها وقت و هوش زیادی نمی خواهد، در اصل، این که تا چه اندازه آموخته‌های تان را اجرا می کنید، فاصله‌ی شما تا موفقیت را مشخص می کند.

روانی انسان این نوشته را به اثری درخشنan و تأمل برانگیز تبدیل می کند. شاید طنز تلخ حاصل از همنشینی واژه‌ی ظریف و خوش‌نام «هنر» با کلمه‌ی ویرانگر و زمخت «جنگ» بتواند ما را تا حدودی با نوع نگاه نویسنده آشنا کند. گمان می کنم همین نگاه روان‌شناسانه‌ی او به مسئله‌ی رزم باعث شده است که این کتاب به تدریج از کاربرد اصلی خود خارج شده و پس از سده‌ها جنبه‌های پنهان دیگری از خود را به رخ بکشد. آموزه‌های او امروزه غیر از جنگ در شاخه‌های مختلف اقتصاد، ورزش و تجارت تدریس می شود. به سخن دیگر، هر تبانده‌ای که با مسئله‌ی پیروزی و شکست سروکار دارد، می تواند مخاطب تئوری‌های هنر جنگ باشد.

وقتی اولین بار به این کتاب برخوردم، قابلیت پیاده‌سازی روش‌های استراتژیک فرمانده کارکشته‌ی چینی در انجام معاملات بورس من را عمیقاً تحت تأثیر قرارداد. فصل‌ها را یک‌به‌یک می خواندم. هرچه پیش‌تر می رفتم، بیش‌تر حیرت‌زده می شدم. اگر کلماتی مثل «شمیشیر» و «سپر» و «کلاه‌خود» و «زاغه‌مهماط» را از دایره‌ی واژگان کتاب حذف می کردم، می توانستم این طور فکر کنم که با یک خودآموز سرمایه‌گذاری تجاری طرف حساب شده‌ام. اصول بنیادین این تجارت مثل مدیریت سرمایه، تنظیم سیستم شخصی، طراحی استراتژی‌های کارآمد معاملاتی، تطبیق روش‌های خریدوفروش با حالات مختلف بازار، نحوه محاسبات، جمع‌آوری و به کارگیری اطلاعات پایه‌ای در دادوستد به طور معناداری از این کتاب قابل استنباط بود.

«مهم‌ترین مسئله‌تان در جنگ، پیروزی است نه لشکرکشی‌های فرساینده.» بعد از خواندن چندباره کتاب از تمام فصل‌های آن برای خودم یادداشت برداشته بودم؛ اما تنها پس از خواندن این جمله بود که برای نوشتن کتابی در مورد تکنیک‌های سرمایه‌گذاری در بورس با نگاهی به هنر جنگ متلاعند شدم. این جمله‌ی به ظاهر معمولی روزهایی را به یادم می آورد که مثل جنگجویی